

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus, Finland den 23. december 2010 —
Insinööritoimisto InsTiimi Oy**

(Sag C-615/10)

(2011/C 72/23)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Insinööritoimisto InsTiimi Oy

Procesdeltagere: Puolustusvoimat

Præjudicielt spørgsmål

Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter⁽¹⁾ under hensyntagen til det nævnte direktivs artikel 10, artikel 346, stk. 1, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og listen over våben, ammunition og krigsmateriel i Rådets afgørelse af 15. april 1958 anvendes ved et indkøb, der i øvrigt henhører under direktivets anvendelsesområde, og hvor indkøbets genstand ifølge de ordregivende myndigheder har et anvendelsesformål, der er udelukkende militært, men der for indkøbets genstand også findes vidtgående tilsvarende tekniske anvendelser på det civile marked?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Haparanda tingsrätt (Sverige) den 27. december 2010 — Åklagaren mod Hans Åkerberg Fransson

(Sag C-617/10)

(2011/C 72/24)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Haparanda tingsrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Åklagaren

Sagsøgt: Hans Åkerberg Fransson

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I henhold til svensk ret kan en national ret kun undlade at anvende nationale bestemmelser, som mistænkes for at krænke princippet ne bis in idem i artikel 4 i tillægsprotokol nr. 7 til den europæiske konvention af 4. november 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »EMRK«) og dermed ligeledes mistænkes for at krænke artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 7. december 2000 (herefter »chartret«), såfremt der er klart grundlag herfor i EMRK eller Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis. Er en sådan betingelse for at undlade at anvende bestemmelser i national ret forenelig med EU-retten og navnlig dens almindelige principper om bl.a. EU-rettens forrang og direkte virkning?
- 2) Er en tiltale for skattesvig omfattet af princippet ne bis in idem i artikel 4 i tillægsprotokol nr. 7 til EMRK og chartrets artikel 50, når den tiltalte tidligere under en administrativ procedure er blevet pålagt en økonomisk sanktion (tillægsafgift) som følge af samme indgivelse af urigtige oplysninger?
- 3) Påvirkes svaret på spørgsmål 2 af den omstændighed, at disse sanktioner skal koordineres, således at den almindelige domstol har mulighed for at nedsætte straffen i straffesagen under hensyntagen til, at den tiltalte på grundlag af samme indgivelse af urigtige oplysninger også er blevet pålagt en tillægsafgift?
- 4) Inden for rammerne af det i spørgsmål 2 nævnte princip ne bis in idem er det under visse omstændigheder tilladt at træffe afgørelse om yderligere sanktioner under en ny sag vedrørende samme handling, som allerede er blevet undersøgt og har ført til en afgørelse om sanktioner mod den pågældende. Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, er betingelserne i henhold til princippet ne bis in idem for pålæggelse af flere sanktioner under forskellige sager da opfyldt, når der i den senere sag i forhold til den tidligere sag foretages en ny og selvstændig undersøgelse af sagens faktiske omstændigheder?
- 5) Den svenske ordning med at pålægge tillægsafgift og undersøge ansvaret for skattesvig i forskellige sager er begrundet i en række hensyn af almen interesse, som beskrives nærmere nedenfor. Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, er en ordning som den svenske da forenelig med princippet ne bis in idem, når det ville være muligt at indrette en ordning, som ikke ville være omfattet af princippet ne bis in idem, uden at det herved ville være nødvendigt hverken at afstå fra at pålægge tillægsafgift eller træffe afgørelse om ansvar for skattesvig, ved at beslutningen om pålæggelse af tillægsafgift

i de tilfælde, hvor et ansvar for skattesvig kunne være aktuelt, overføres fra Skatteverket og i givet fald en forvaltningsdomstol til den almindelige domstol, når denne behandler tiltalen for skattesvig?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 29. december 2010 — Trade Agency Ltd mod Seramico Investments Ltd

(Sag C-619/10)

(2011/C 72/25)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Trade Agency Ltd

Sagsøgt: Seramico Investments Ltd

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har en ret i modtagerstaten, såfremt en retsafgørelse fra en udenlandsk ret er vedlagt den i artikel 54 i forordning nr. 44/2001⁽¹⁾ omhandlede attest, men sagsøgte til trods herfor bestrider afgørelsen og gør gældende, at den i domsstaten anlagte sag ikke var blevet forkyndt for ham, kompetence til, i forbindelse med analysen af en grund til at nægte anerkendelse som omhandlet i artikel 34, stk. 2, i forordning nr. 44/2001, selv at prøve, om oplysningerne i attesten støttes af beviserne? Er en så vid kompetence for en ret i modtagermedlemsstaten i overensstemmelse med princippet om gensidig tillid til retsplejen som omhandlet i 16. og 17. betragtning til forordning nr. 44/2001?
- 2) Er en udeblivelsesdom, hvorved der træffes afgørelse om en tvists realitet uden prøvelse af hverken stævningens genstand eller dens begrundelse, og som ikke fremfører noget argument om begrundelsen for stævningen med hensyn til realiteten, i overensstemmelse med chartrets artikel 47, og krænker den ikke sagsøgte ret til en retfærdig rettergang som fastsat i nævnte bestemmelse?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Sverige) den 27. december 2010 — Migrationsverket mod Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati og Valdrin Kastrati

(Sag C-620/10)

(2011/C 72/26)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Migrationsverket

Sagsøgt: Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati og Valdrin Kastrati

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal forordning nr. 343/2003⁽¹⁾, henset til det i forordningens artikel 5, stk. 2, fastsatte og/eller til manglen på andre bestemmelser i forordningen om bortfald af en medlemsstats ansvar for at behandle en asylansøgning end dem, der er indeholdt i artikel 4, stk. 5, andet afsnit, og artikel 16, stk. 3 og 4, fortolkes således, at en tilbagetrækning af asylansøgningen ikke påvirker muligheden for at anvende forordningen?
- 2) Har det ved besvarelsen af det ovennævnte spørgsmål nogen betydning, på hvilket trin i proceduren asylansøgningen trækkes tilbage?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18.2.2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 29. december 2010 — ADSITS »Balkan and Sea properties« mod Direktøren for direktoratet »Klager og Opkrævningsadministration« — Varna

(Sag C-621/10)

(2011/C 72/27)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Varna